

forslagsstiller og den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen) have udtalt. Det kan jo gjerne være, at nærværende Lovforslag vil være overflødig; nu, saameget desto bedre; men hvad der har været vor Grund til at forelægge det, er, at vi have følt Trang til, at disse Tanker virkelig gjordes, som ligger i Forslaget, og som vi troede ikke kunde gjenneføres uden ved Lov, da tidligere Regjeringen havde været af samme Mening — og dette maa være vor Undskyldning, fordi vi ere fremkomne med Forslaget. Det kunde dog maaskee være, at Resultatet af disse Forhandlinger, hvor frugtesløse de end kunne være, dog middelbart ville kunne bidrage til, at der bliver raadet God paa de Under, hvorunder Militisen ligger; det er kun Glæde, at vi ikke staae i det rette Forhold til de Magter, hvorpaa det berøver. Det er jo væsentligt paa Krigsbestyrelsen og paa det saakaldte Monarchies Lovgivningsmagt, at det berøver, og jeg haaber, at den ærede næstforegaaende Taler, der jo ogsaa er Medlem af denne Lovgivningsmagt, vil, hvis der kommer Noget for om denne Sag, understøtte den, saafremt det ærede Medlem ellers maatte finde, at det kan gaae i den Forsamling, og at den er tilstrækkelig competent til at vedtage saadanne Beslutninger. Jeg er overbevist om, at han da vil anvende al sin Kraft i den Retning, men jeg kunde tvivle om, at han maatte finde, at bemeldte Forsamling er tilstrækkeligt competent; det er det, der staaer i veien for mit Haab. Jeg maatte maaskee opfordre det høitærede Thing til at lade Forslaget gaae til anden Behandling, og skal sluttelig udtale min Glæde over, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Lange) ikke havde Andet at udsætte paa Loven, end forsaavidt angik de Punkter, som vi have optaget af Regjeringens Forslag, at vi altsaa havde været, hvad man kalder conservative, havde holdt os til Regjeringens Forslag i det, vi have foreslået.

Fallefen: Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Kreds (Tscherning) yttrede, at det var bedre at benytte de smaa Midler, der vare tilstede, og han yttrede dette paa en Maade, som om disse smaa Midler ikke vare

blevne benyttede af vedkommende Befalingsmand. Heri feiler den ærede Rigsdagsmand. Jeg kjender Forholdene, hvilket den ærede Rigsdagsmand maaskee ikke gjør, og jeg veed, at de saa Midler, der staae til Raadighed, ere blevne godt benyttede — jeg føler mig forpligtet til at udtale dette efter det Kjendskab, jeg har til Forholdene derovre. Det ærede Medlem meente, at Væbningsvæsenet selv kunde foretage disse Forandringer. Hvis Væbningsvæsenet havde trødet dette, da vilde ikke Krigsministeren issjor have formaaet den forrige Justitsminister til at forelægge et Lovforslag, der gik i denne Retning. Det kan kun lidet hjælpe ikke at vedtage dette Lovforslag, fordi man siger, at Væbningsvæsenet selv kan foretage disse Forandringer, naar vedkommende Minister ikke troer at kunne gjøre dette. Det kan da ialtsald ikke staae at vedtage Lovforslaget. Om muligt Ministeriet selv kan gjøre disse Forandringer, det er et Sidespørgsmaal; det Væsentlige er, at de Bestemmelser, der blande Militairarbejdere, Ulbinge og Børn imellem hinanden og saaledes skabe en meget ueensartet Masse, at de hæves, og at man giver Ministeriet Leilighed til at gjøre Militisen saa god som mulig. Hvorfor skulle vi ikke gjøre dette? Der er efter min Formening slet ingen Grund til her at tale om Grundlovens Forhold til Værnepligtsloven osv. osv.; hvorfor man indblander alt dette her, er mig fuldkommen uklart.

Tscherning: Det er kun for en personlig Bemærkning, jeg beder om Ordet.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning.

Tscherning: Den næstsidste ærede Taler har nok ikke lagt Mærke til, at jeg har været mellem dem, der have haandhævet Rigsraadets Competence indenfor de Grændser, hvor det var muligt. Der er Ingen, som stærkere end jeg har haandhævet, at Rigsraadet er fuldkommen competent, naar det er talrigt nok.

Justitsministeren: Af de Bemærkninger, der ere fremkomne til Styrke for Forsla-